

[Eva Møller]

en vurdering foretaget af den udførende skole, og om ministeren for det tredje vil arbejde for at sikre bevarelse af det sproglige gymnasium, selv om direktøren for gymnasietskolernes direktorat ønsker det nedlagt.

Man kunne fristes til – som det fjerde – at spørge ministeren, om der er faglig og økonomisk mulighed for de mange forsøg med dels samlæsning mellem sproglige og matematiske elever, dels integration af fag. Det spørgsmål regner jeg dog med at Gymnasietskolernes Lærerforening og finansministeren i fællesskab vil stille, hvis forsøgene til sin tid giver anledning til en ny lov.

Jeg har derfor her koncentreret mig om de tre spørgsmål, der går på indholdet i gymnasietsforsøgene og den fremtid, der kan anes gennem forsøgenes ensidighed.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg vil godt indledningsvis til fru Eva Møller sige, at det er jo ikke alt, hvad der står i et hvilket som helst dagblad, heller ikke i Berlingske Tidende, der uden betingelser er udtryk for sandheden. Jeg har ikke set den nævnte artikel i Berlingske Tidende, men som den blev citeret her, har jeg vanskeligt ved at se, hvordan den relaterer til virkeligheden.

Fru Eva Møller sluttede sit indlæg med at stille en række spørgsmål til mig. I stedet for at gå ind i, skal vi sige en polemik her fra starten om de spørgsmål, vil jeg foretrække at give en redegørelse for forsøgsvirksomheden, og jeg tror, at fru Eva Møllers spørgsmål dermed også vil blive besvaret.

Siden midten af 1970'erne har der været en stigning i antallet af ansøgninger vedrørende forsøg i gymnasiet og i HF. Der er i år indsendt ansøgning om tilladelse til at iværksætte omkring 380–385 forsøg fra august måned. Af disse er ca. 330 godkendt, i en hel del tilfælde med forbehold af forskellig art, godt 40 er afslået, mens et mindre antal endnu ikke er afgjort, fordi direktoratet har ønsket supplerende oplysninger, før det endelig kan tage stilling til det ansøgte.

Når man taler om forsøg, og når man vurderer det antal forsøg, der her er tale om, er det vigtigt at gøre sig klart, at forsøg i gymnasie- og HF-sammenhæng har en meget vid betydning, idet det omfatter enhver dispensa-

tion fra bekendtgørelsen om undervisningen i gymnasiet. Det betyder, at afgørelsen i mange mindre sager, der for folkeskolens vedkommende er henlagt til de enkelte kommuner, for gymnasiets vedkommende afgøres centralt. De egentlige forsøg og udviklingsarbejder, der kan sammenlignes med antallet af de forsøg, der går gennem folkeskolens forsøgsråd, er således væsentlig mindre end de førnævnte 380–385.

Af den måde, forespørgslen er formuleret på, kunne man få det indtryk, at de, der spørger, har den opfattelse, at en omfattende forsøgsvirksomhed i gymnasiet skal bekræfte nogle forestillinger og ideer, som jeg har gjort mig på forhånd, inden forsøgene kom i gang. Jeg må derfor understrege, at man vil blive svært skuffet, hvis man har troet, at jeg går rundt med nogle fuldt færdige forestillinger om, hvordan gymnasiet skal indrettes i fremtiden, og at forsøgsvirksomheden blot er iværksat for at bekræfte disse mine på forhånd fastlagte forestillinger.

At det ikke forholder sig sådan, fremgår klart af den måde, forsøgene bliver til på. Det konkrete initiativ udgår nemlig altid fra den enkelte lærer og hans elever, fra det samlede lærerkollegium eller fra faglige foreninger eller udvalg, og jeg anser det personlig for noget meget værdifuldt, at initiativerne til de enkelte forsøg tages decentralt. Det medfører nemlig en stor bredde i forsøgene, og jeg mener, at der kan være særlig grund til at understrege netop dette forhold, for i den offentlige debat ser man undertiden et forsøg fremhævet som selve forsøget, der viser, hvordan fremtidens gymnasium skal indrettes. Et sådant forsøg eksisterer ikke, og jeg må derfor advare imod en sådan isoleret betragtning af enkelte forsøg. De får tværtimod kun deres værdi ved at opfattes som dele af den samlede forsøgsmængde.

På forskellige måder har det været muligt at følge forsøgsvirksomheden meget tæt, og derfor er det allerede nu muligt at pege på en række foreløbige erfaringer, selv om forsøgenes antal først er vokset stærkt i de seneste år. Jeg vil især beskæftige mig med de erfaringer, man har fået med forsøg på nye fagområder, der trænger sig på på grund af udviklingen i samfundet, med forsøg med fag, hvis stilling er blevet ændret på grund af det ændrede søgningsmønster til gymnasiets linjer og grene, med forsøg med praktik